

paa at indløse sine Sedler, selv om den er fritaget derfor, praktisk talt er uden Betydning, naar man ikke kan udføre Guldets af Landet. Det eneste, man da kan bruge Guldets til, er enten at gemme det hen i sin Skuffe, eller at anvende det til at lave Smykker eller til andet industrielt Øjemed. Men den Rolle, Guldets spiller i Omsætningen som det Betalingsmiddel, der benyttes, naar der fremtræder en Kursdifference i Valutaen, som gør det fordelagtigt at benytte Guldets til Udligning af Gæld til Udlandet, er afskaaret, naar Guldets ikke kan udføres.

Naar det ærede Medlem fremdrager, som det har været fremdraget hver Gang, vi har behandlet disse Spørgsmaal her i Rigsdagen, den store Ulempe, som følger af, at der er en Kursforskel mellem svenske og danske Sedler og for Resten nu noget nær den samme ogsaa mellem danske og norske Sedler, saa er det overmaade rigtigt — og det er baade Nationalbanken og Ministeriet fuldkommen klare over —, at det vilde være særdeles ønskeligt, om denne Forskel kunde blive ophævet og normale Forhold atter indtræde. Men jeg behøver ikke gøre opmærksom paa, at det samme Forhold nu endogsaa i stærkere Grad gør sig gældende i Betalingsforholdet overfor andre Lande. Sterling og Dollars er nu oppe i en Pris, der staaar 8—10 pCt. over Pari. Der er altsaa en større Afvigelse fra det regelmæssige Værdiforhold mellem disse Pengesorter og danske Kroner, end der er mellem svenske og danske Kroner, og hvorfor? Simpelt hen, fordi vi skal indføre saa og saa meget fra de vedkommende Lande, og naar de almindelige Tilstande, hvorunder man i Nødsfald kan benytte Guld, ikke længere er til Stede, ja, saa drives Kursen paa de Betalingsmidler, der staaar til Raadighed, selvfølgelig mere eller mindre til Vejrs. Men hvis vi gav los paa vort Guld, hvad vilde Følgen saa blive? Fjorten Dage fra i Dag vilde der ikke være et eneste Stykke Guld her i Landet. Naar man ved at gaa op i Nationalbanken og bytte sine Sedler kan faa et Betalingsmiddel, der er 8—10 pCt. billigere, end man ellers kan faa det, saa siger det sig selv, at Guldets vilde strømme bort øjeblikkelig, og hvornaar vilde vi være i Stand til at faa det igen? Ja, det vilde maaske ikke blive hverken i det ærede Medlems eller min Levetid. At benytte Guldets som internationalt Betalingsmiddel til at udligne Differencer, der fremkommer ved Handelens Gang, er kun gørligt, naar der

er gensidig Frihed. Dette er ikke Tilfældet, saa længe England og Amerika ikke indfrier deres Sedler i Guld, i hvert Fald ikke til Udførsel; i Amerika har man i øvrigt nu lukket op for Guldets, men praktisk talt er dette uden Betydning, da man forlanger i Realiteten en Pris, der svarer til eller maaske endogsaa overstiger den Kursdifference, der er paa Veksler. Først naar Verden er kommet saa vidt, at atter normale Omsætningsforhold er til Stede, først da kan ogsaa vi naa at komme tilbage til det normale. Men det siger sig selv, at saa snart Forholdene tillader det, bør der ikke tøves en Dag dermed.

Foss: Den højtærede Handelsminister vil sikkert have været opmærksom paa, at jeg ikke talte om Udligning af Agioen paa anden Mønt end svensk og norsk, og det er naturligvis, fordi jeg fuldt anerkender de Betragtninger; den ærede Handelsminister har gjort gældende her, og meget vel forstaar, at det selvfølgelig ikke lader sig gøre at give fri Udførsel af Guld til alle Lande og hæve disse Bestemmelser. Det er jeg klar over, og derfor har jeg heller ikke tænkt mig, at man ved en Foranstaltning i Øjeblikket kunde naa til dette Punkt, men vi kan sikkert være enige om at haabe paa, at denne Situation vil indtræde inden alt for længe. Det vilde have saa meget større Interesse for os, som vi nu maa betale vor Indførsel Vest fra meget dyrt, og det er jo Vest fra, vi faar de fleste af de Varer, vi har Brug for. Men noget andet er Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke paa det mindre Omraade skulde være muligt nu eller i en ikke alt for fjern Fremtid at bortskaffe den Forskel, der er mellem svensk, norsk og dansk Valuta, og derved bringe den Møntunion, vi nu en Gang har, til atter at blive en virkelig Møntunion. Dette beror selvfølgelig ikke paa os alene, men ogsaa paa Sveriges og Norges Villie; men hvis de vil være med dertil, er det klart, at den begrænsede Guldudveksling mellem de tre Lande ikke vil have nogen af de farlige Følger, Handelsministeren talte om. Der vil da ske dette, at en Krone bliver den samme Krone i alle tre Lande, idet Kronen alle Steder noteres i den samme Kurs. Jeg gaar ud fra, at man paa et tidligere Stadium af Krigen har tilstræbt dette fra dansk Side, men ikke opnaaet det, og hvorvidt det skulde være muligt paa ny at optage Forhandlinger om dette Spørgsmaal, formaar jeg ikke at have nogen Mening om, men hvis det kunde